745/06

Den 22. marts 2006 blev i sag nr. 67.349:

xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xxx xx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over selskabets méngradsvurdering, idet klageren ikke finder denne i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens udtalelse.

Selskabet har fastholdt sin afgørelse med henvisning til, at klageren ikke med rette kan kombinere præmisserne i henholdsvis selskabets og Arbejdsskadestyrelsens afgørelser.

Det fremgår af skadeanmeldelse af 17/9 2003, at klageren under fodboldtræning var i nærkamp, hvorved hun mistede balancen og faldt over sit venstre knæ.

Af invaliditetsattest udfærdiget 7/6 2004 fremgik, at der var smerter ved at ligge på knæ og sidde på hug, ligesom der var nedsat følelse fortil.

På baggrund heraf fastsatte selskabet med henvisning til Arbejdsskadestyrelsens méngradstabel méngraden til 8 % og udbetalte 80.000 kr. samt renter til klageren.

På foranledning af andet selskab blev der udfærdiget speciallægeerklæring den 30/11 2004, hvoraf fremgik:

"Konklusion

Der er god overensstemmelse mellem det objektive og det subjektive. Der er følger efter en rekonstruktion af forreste korsbånd med let stivhed, let atrofi på lårniveau (men ikke på lægniveau). Der er ingen knæsvigt.

Tilstanden har været uændret stationær igennem de sidste 2-3 måneder og skadelidte anfører selv, at hun synes symptomerne er lig det de har været på højre side, dog er de en lille smule værre, idet der er hævelse i løbet af dagen og det føles lidt for stift."

Klagerens andet selskab udbetalte på baggrund af ovennævnte speciallægeerklæring 10 % ménerstatning, og klageren anmodede herefter selskabet om en revurdering af méngraden.

Selskabet afviste at forhøje méngraden ved skrivelse af 21/2 2005 og henviste til forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen.

Klageren accepterede ved skrivelse af 27/2 2005 forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen.

Arbejdsskadestyrelsens udtalelse forelå den 1/6 2005. Af udtalelsen fremgik:

"Vi har fastsat den medicinske invaliditet efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt. Efter tabellens punkt D.2.7.11 vurderes læsion af korsbånd, med moderat skuffeløshed og let muskelsvind og/eller let bevægeindskrænkning til 8 procent.

…

Vi har ikke fundet grundlag for at fastsætte et tillægsmén for vansir på baggrund af operationsarrene."

Efterfølgende har der mellem parterne været uenighed om, hvorledes Arbejdsskadestyrelsens manglende tillægsmén for vansir skulle tolkes, idet klageren mente, at selskabet burde tillægge 3 % for vansir, som oprindeligt opgjort af selskabet.

Ved skrivelse af 12/7 2005 afviste selskabet at imødekomme klagerens anmodning, hvorefter klageren har indgivet sagen til nævnet.

Over for nævnet har klageren nedlagt følgende påstand:

"Få Codans afgørelse ændret således, at den er i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens vurdering."

Klageren har til støtte for sin påstand bl.a. anført:

"• Codan lever ikke op til det - godt nok 'kun' mundtlige tilsagn om at følge Arbejdsskadestyrelsens vurdering.

• Codan 'jonglerer' med méngradsprocenterne! Det Codan faktisk har gjort er, at konvertere de allerede udbetalte **3 % for vansir**, således at méngradserstatningen for **knælæsionen** nu bliver 5 % + 3 %, altså 8 %. Således 'stjæles' den allerede tilkendte méngradserstatning for vansir.

• Det understreges, at Arbejdsskadestyrelsen netop har understreget, at de i deres vurdering **ikke** har kunnet tage hensyn til muskelsvind og vansir."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor bl.a. anført:

"I Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 1. juni 2005 vurderes méngraden til 8 %. Arbejdsskadestyrelsen anfører, at der ikke er grundlag for at fastsætte et tillægsmén for vansir som følge af operationsarrene.

Det er korrekt, at vores lægekonsulent ved sin vurdering har taget hensyn til såvel det somatiske som til vansiret på grund af operationsarrene. Resultatet, nemlig de 8 %, er imidlertid det samme, som Arbejdsskadestyrelsen når frem til. Arbejdsskadestyrelsen har blot vurderet, at de somatiske gener i sig selv udgør 8 %.

Forsikringstageren har således fået udbetalt erstatning svarende til 8 % mén. At vores lægekonsulents vurdering er begrundet anderledes end Arbejdsskadestyrelsens vurdering, berettiger ikke forsikringstageren til at 'kombinere' præmisserne i de to

vurderinger, og dermed kræve yderligere erstatning, end hun er berettiget til. Vi kan i den forbindelse henvise til AK 46.227."

Ved skrivelse af 17/11 2005 har Arbejdsskadestyrelsen revurderet sagen på foranledning af klagerens forældre. Af udtalelsen fremgår:

"I vores udtalelse af 1. juni 2005 er angivet, at det ikke har været muligt at vurdere, om der er muskelsvind, da der er tale om dobbeltsidig knælidelse. Det bemærkes hertil supplerende, at den nuværende måling ikke kan sammenlignes med tidligere målinger på grund af variationer over tid samt måleusikkerhed.

I vores fastsættelse af medicinske invaliditet er der imidlertid inkluderet mén for et let til moderat lårsvind.

For så vidt angår mén for vansir fremgår af vores vejledende méntabel, at satserne for varigt mén inkluderer normale operationsar og lignende, der er en direkte følge af skaden. Ménet for vansir er således indeholdt i den medicinske invaliditet, der er vurderet for knægenerne."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at det må lægges til grund, at der i klagerens méngrad - som fastsat af Arbejdsskadestyrelsen - er indregnet let muskelsvind og vansir fra operationsar. Den af Arbejdsskadestyrelsen fastsatte méngrad må derfor anses for at være den méngrad, klageren med rette kan forvente erstatningen udmålt

efter. Nævnet finder på baggrund heraf, at selskabet har fulgt Arbejdsskadestyrelsens udtalelse, hvorfor det ikke kan kritisere selskabets afgørelse, der i øvrigt findes i overensstemmelse med hidtidig nævnspraksis.
Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson